

Nøvn

Undangongumaðurin Eirikur Ó. Thorvaldsson hevur lagt árarnar inn!

Kæri "vinurinn"! sum tú plagdi at taka til. Betri arbeiðsgevara, leiðara og vini enn Eiriki skal leitast leingi eftir. Trúgvur sum trølli! Einki fjas og uttanumtos. Eg skilti altíð hálvkvødna visu, tá eg søkti mær stuðul og ráð hjá tær Eirikur. Altíð við tí positiva orðinum á tín sermerkta upbyggjandi hátt.

Spontanur, nærlagdur og virkisfúsur sum fáur. Tað varð tín styrki í stjórarstarvinum, sum, uttan at tú visti tað, skuldi blíva títt lívsstarv, og MBM títt lívsverk, tín eynasteinur og stoltleiki.

Tú vart settur til eina bundna uppgávu at byggja eina landsumfatandi mjólk-arforsýning. Tað var eitt ódnartak. Tú visti tibetur neyvan, hvussu stór uppgávan var, sum løgd varð á tínar herðar. Men sum altíð bar títt lætta lyndi og tín ómenniskjaliga styrki teg fram á leið, allastaðni

har tú komst. Mangir fullu í stríðnum, men, sum tann undangongumaðurin tú vart, endaði tað altíð við, at tú stóð stinnur og lá omaná, tá avtornaði.

MBM hevði neyvan verið tað, sum tað er, um tín ómenniskjaliga styrki og treiskni ikki var komin inn í myndina á rætta tímanum. Tú komst sum ein semingsmaður og frelsandi eingil uttaneftir við fríska lotinum. Nýtt blóð, nýggj sjónarmið og ongar fordómar um at einki ber til, hevði tú við tær. Alt bar til! "Tað skal nokk ganga", "róligur vinurinn!" vóru millum tínar eggjandi setningar, tá vit onnur skulvu í kongunum. Tú gavst mær ábyrgd og frælsi, men tað setti ómetalig krøv til tann, sum tók av.

Mær eydnaðist at standa tær við lið í mong ár. Helst míni bestu mennandi ár í vinnulívinum, har eg mentist og lærði nógv, sum eg í

dag byggi á. Takk fyri tað "vinurinn". So seint sum fyri fáum døgum síðani sótu vit báðir saman í Reykjavík og umrøddu vinnulívsmál. Og sum ikki einaferð, hóast sjúkan hevði fastatøkur, læt tú tær ikki lynda. Tað gjørdist okkara seinasta ferð saman,

umframt at eg hitti teg á stuttu og seinastu vitjan tíni her heima á klettunum.

Tað er ikki gingið upp fyri mær at tú, Eirikur ikki ert millum okkum meir. Eg fari at sakna teg ómetaliga noga sum sparringspartnara. Tá saknurin kemur, fari eg

at leita fram førningin, eg fekk frá tær árin, vit høvdu saman. Tað kann tibetur eingin taka frá okkum. Minni eru frísk og løtt at bera. Tey goymi eg til at taka, tá á stendur.

Eg fari at sakna spontanu kaffifundirnar saman við tær, aloftast ovast uppi, ytst úti í eystara horninum við tí fría útsýninum yvir Nólsoyarfjørð og eystur í hav. Sjálvt um vit ikki altíð søgdu so nógv orð, so vóru tær løturnar á einhvønn hátt gull verdar fyri meg. Eg fór altíð útaftur við nýggjari meg og íblástri. Tú vart mín kveikjari.

Eg fari at sakna teg sum vin. Eingin uttan vit báðir kenna tær løtur, vit høvdu saman sum vinir, bæði í góðum og ringum. Vit ferðaðust saman og hugleiddu nógv saman. Tú hevði ein sjáldsaman hátt at taka tíni medmenniskju fram um og eggja til framgongd og positivan

anda rundan um teg, har tú vart. Tín spontanitetur og markleysa frælsi tók meg av bóli. Viðhvørt ræðandi fyri ein slíkan undirbrotligan heimføðing sum meg. Men eg visti, at tú altíð fekst okkum aftur á beint í øllum góðum. Takk fyri ferðina "vinurinn"!

Góða Rannvá, Anna og børnini. Mínir tankar eru hjá tykkum, nú boðini komu, um at tykkara kæri maður, pápi og abbi andaðist. Mín vón er, at tit eins og eg í allari sorgini lata tykkum ugga við, at Eirikur eftir strævna sjúkralegu nú varð troyttur og trongdi til frið.

Friður veri við minninum um Eirik Ó. Thorvaldsson.

Björn Patursson

TØKK

Ein hjartans tøkk verður veitt øllum teimum, sum sýndu okkum samkenslu, nú kæri maður, faðir, verfaðir og abbi okkara

Sigurd Simonsen
í Hoyvik

doyði og varð grivin.

Tøkk til Sonju Klein prest fyri troystarorð og jarðarferðarprædiku. Tøkk til berarar og sangarar.

Tøkk til teirra, sum góvu Hoyvíkar kirkju minnisgávu. Tøkk til øll tey, sum vendu sær til okkara fyri at troysta og hjálpa. Vit eru púra ovfarin og rørd av tí hjálpssemi og kærleika, sum streymaði til okkara hesar tungu dagar.

Hjartaliga takk fyri øll somul.

**Renate, Bernhard, Olga
Julia, Alexander, Victor**

ANDLÁT

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at kæri, maður, pápi, abbi og langabbi okkara

Amaliar Haraldsen
ættaður úr Elduvík
búsitandi í Tórshavn

andaðist á Ríkissjúkrahúsinum
leygardagin 25. februar, 66 ára gamal.

Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni
leygardagin kl. 14.00.

Tey, ið vilja minnast Amaliar, kunnu lata Elduvíkar myndasavni eina gávu, konta í Bank Nordik.

Tórhild

ANDLÁT

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at kæra kona, mamma, vermamma, omma og langomma okkara

Magda Johansen
ættað úr Tórshavn
búsitandi á Strondum

andaðist á Landssjúkrahúsinum
mánadagin 27. februar, 74 ára gomul.

Kistan fer úr Landssjúkrahúskapellinum
hósdagin kl. 17.00.

Jarðarferðin verður úr Sjóvar Kirkju
fríggjadagin kl. 14.00

Sungið verður úr sálmaðókin.

Familjunnar vegna
Dia

Tey, ið vilja minnast Magdu, kunnu lata Sjóvar kirkju eina gávu, konta í peningastovnunum.